

UTDRAG

Prop. 1 LS

(2015–2016)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak og stortingsvedtak)

FOR BUDSJETTÅRET 2016

Skatter, avgifter og toll 2016

	Omtalt side	Forslag til vedtak side	
22	Tilbakebetaling av forskuddstrekk mv.	204	300
→ 23	Overføring av skatteoppkreverfunksjonen fra kommunene til Skatteetaten	205	
23.1	Innledning og sammendrag	205	
23.2	Bakgrunn	207	
23.2.1	Skatteoppkreverfunksjonen	207	
23.2.2	Bakgrunnen for forslaget	208	
23.2.3	Skattedirektoratets forslag	209	
23.2.4	Høring	210	
23.3	Merknader fra høringsinstansene og departementets vurdering	213	
23.3.1	Tiltak mot arbeidslivskriminalitet og svart økonomi	213	
23.3.2	Provenyeffekter	216	
23.3.3	Ressursbruk og mer effektiv oppgaveløsning	218	
23.3.4	Rettsikkerhet og lik behandling	219	
23.3.5	Forenkling og service til skattyterne	220	
23.3.6	Lokalkunnskap og nærhet til skattyterne	222	
23.3.7	Helhetlig skatte- og avgiftsforvaltning	224	
23.3.8	Distriktpolitikk og tap av kompetansearbeidsplasser	224	
23.3.9	Forholdet til kommunereformen	225	
23.3.10	Skatteregnskapet	226	
23.3.11	Forbedring innenfor dagens organisering	227	
23.3.12	Arbeidsrettslige og personalmessige forhold	228	
23.3.13	Økonomikompetanse og -styring i kommunene	229	
23.3.14	Innkreving av kommunale krav	231	
23.3.15	Skatteutvalgsordningen	232	
23.4	Departementets forslag til lokalisering og årsverk	233	
23.5	Sammenheng med øvrige pågående reformer og strukturendring i Skatteetaten	234	
23.6	Arbeidsrettslige og personalmessige forhold	236	
23.7	Lovendringer	237	288–290, 292–294, 299, 301–303, 305, 306
23.7.1	Innledning	237	
23.7.2	Gjeldende rett	237	
23.7.3	Høring	239	
23.7.4	Vurderinger og forslag	241	
23.8	Økonomiske og administrative konsekvenser	243	
23.9	Ikrafttredelse	244	

	Omtalt side	Forslag til vedtak side
26 Oppretting og presisering av lovtekst	274	
26.1 Ny forskrift om tilskudd til investering og bedriftsutvikling i landbruket – oppdatering av skattelovens henvisninger	274	295
26.2 Endringer i skattebetalingsloven	274	
26.2.1 Skattebetalingsloven § 1-1 tredje ledd bokstav a	274	300
26.2.2 Skattebetalingsloven § 5-9 første ledd bokstav a	274	300
26.2.3 Skattebetalingsloven § 5-14 første ledd	274	300
26.2.4 Skattebetalingsloven § 10-40 første ledd bokstav b	275	301
 26.3 Egedomsskattelova § 8 C-1	275	289
26.4 Endring i lov 19. juni 2015 nr. 49 om endringer i ligningsloven	275	306
26.5 Skatteloven § 5-15 første ledd bokstav b	275	295
26.6 Dokumentavgiftsloven § 8 annet ledd	276	290
Del IV Omtalesaker	277	
27 Evaluering av Skattefunn-ordningen	279	
28 Evaluering av differensiert arbeidsgiveravgift	280	
29 Saker om skattefritak på nærmere vilkår etter skatteloven §§ 11-21 og 11-22	281	
30 Oppfølging av anmodningsvedtak	282	
31 Omtale av enkelte merverdiavgiftssaker	283	
31.1 Nøytral merverdiavgift i helseforetakene	283	
31.2 Forhandlinger med EU om en administrativ avtale på merverdiavgiftsområdet	283	
31.3 Endringer i representantordningen for merverdiavgift	284	
31.4 Uttaksmerverdiavgift på næringsmidler	284	
Vedlegg		
1 Anslag på skatteutgifter og skattesanksjoner	341	
2 Skattestatistikk for 2013	357	
3 Toll	373	
4 Bestemmelser om statlig gebyr- og avgiftsfinansiering	378	

23 Overføring av skatteoppkreverfunksjonen fra kommunene til Skatteetaten

23.1 Innledning og sammendrag

Finansdepartementet foreslår å overføre skatteoppkreverfunksjonen fra kommunene til Skatteetaten fra 1. juni 2016. Formålet med tiltaket er å styrke kampen mot arbeidslivskriminalitet og svart økonomi, styrke rettssikkerheten og likebehandlingen, forenkling for skattytere og mer effektiv ressursbruk.

Dette er et av Regjeringens tiltak for å gjøre skatte- og avgiftsforvaltningen bedre, mer effektiv og mer samordnet, jf. omtale i Prop. 1 S (2015–2016) og Prop. 120 LS (2014–2015). Skatteetaten vil med tiltakene få et helhetlig ansvar for fastsettning, innkreving og kontroll av skatter og avgifter.

Ansvar for skatteoppkreverfunksjonen er i dag delt mellom Skatteetaten, som har det faglige ansvaret, og kommunene, som har det administrative ansvaret. En god del kommuner har etablert interkommunale enheter, og det er i dag 275 kommunale skatteoppkreverkontor som bruker om lag 1 400 årsverk på skatteoppkreverfunksjonen. Det er kritisk mange små miljøer; over 60 pst. av kontorene bruker to eller færre årsverk. Kontorene er forutsatt å utføre tre oppgaver: skatteinnkreving, arbeidsgiverkontroll og føre skatteregnskapet. Skatteoppkreving blir brukt som en felles betegnelse om de samlede oppgavene som ligger til skatteoppkreverfunksjonen. Skatteetaten på sin side bruker om lag 70 årsverk til å følge opp skatteoppkreverne.

Dagens organisering av skatteoppkreverfunksjonen er lite hensiktsmessig, både faglig, styrings- og ressursmessig. Skatteoppkreverfunksjonen er i dag ved lov lagt til kommunene. Denne organiseringen er historisk betinget og kan ikke lenger sies å være faglig begrunnet. Etter utviklingen av det landsdekkende skatteregnskapet, samt tilgang til eierregistre, utleggsregistre og annen elektronisk informasjon om skyldnerne, har skatteoppkrevingen i all hovedsak utviklet seg til å være en oppgave som i liten grad er stedsavhengig. Skatteoppkreving er ikke en naturlig kommunal oppgave der lokalpolitiske forhold har betyd-

ning, men en regelstyrt oppgave som utføres på vegne av skattekreditorene staten, fylkeskommunen og kommunene.

Selv om innkrevingsresultatene til skatteoppkreverne i dag tilsynelatende er gode, blir resultatene i all hovedsak oppnådd på grunn av ordningen med forskuddstrekk fra arbeidsgivere. Totalt innbetales 99,9 pst. av forskuddstrekket, og av dette innbetales 99,7 pst. frivillig (dvs. uten tvangsinnkreving av skatteoppkreveren). Skatteetaten har langt bedre resultater enn skatteoppkreverne i tvangsinnkrevingen. Ser en på skatteoppkrevernes resultat for tvangsinnkreving av restskatt for personlige skattytere er resultatet vesentlig lavere enn Skatteetatens tvangsinnkreving av merverdiavgift. I 2014 var resultatet 64,6 pst. for tvangsinnkreving av restskatt for personlige skattytere. Til sammenligning oppnådde Skatteetaten et resultat på 75,3 pst. for tvangsinnkreving av merverdiavgift. Forskjellen mellom de kommunale skatteoppkreverne og Skatteetaten har økt fra 4,7 prosentenheter i 2012 til 10,7 i 2014. Dette er en urovekkende utvikling. Halvårsresultatene for 2015 viser at denne utviklingen fortsetter.

Enda mer alvorlig er det at arbeidsgiverkontrollen, som er svært viktig for arbeidet mot svart økonomi og arbeidslivskriminalitet, ikke blir godt nok håndtert i dag. Dette skyldes både delt kommunalt og statlig ansvar, som gir et fragmentert kontrollansvar, men også at altfor mange kommuner prioriterer dette arbeidet for lavt. 81,5 pst. av kommunene bruker mindre enn ett årsverk på oppgaven. 82 kommuner gjennomførte i 2014 færre enn fem kontroller, mens 11 kommuner ikke gjennomførte en eneste kontroll. Mange kommuner har etablert interkommunale ordninger, men dette fører ikke til en samordning med Skatteetatens kontrollvirksomhet. En slik samordning er avgjørende for bedre å kunne bekjempe arbeidslivskriminalitet og svart økonomi. Arbeidsgiverkontrollen kan ikke vurderes isolert innenfor egne kommunegrenser, men må sees i nær sammenheng med Skatteetatens kontroller og på tvers av kommunegrensene. Ved behandling av

Dokument 8:7 (2014–2015) Om tiltak for å styrke kampen mot svart arbeid viste flertallet i Finanskomiteen til «at en solid arbeidsgiverkontroll er et viktig ledd i bekjempelsen av svart økonomi, og at man derfor må legge til rette for tilstrekkelig gode kontrollmiljøer som kan jobbe systematisk og profesjonelt sammen med Skatteetatens øvrige kontrollvirksomhet». Departementet vurderer at overføring av skatteoppkreverfunksjonen med arbeidsgiverkontrollen til Skatteetaten i praksis er den eneste måten å følge opp denne føringen på.

Oppfølging av stortingsbehandling

I Prop. 120 LS (2014–2015) ble det fremmet forslag om å overføre skatteoppkreverfunksjonen fra kommunene til Skatteetaten fra 1. januar 2016. Ved Stortingets behandling av forslagene ble regjeringen bedt om å belyse noen problemstillinger nærmere, jf. Innst. 355 L (2014–2015):

«Komiteenes flertall, medlemmene fra Høyre, Fremskrittspartiet, Kristelig Folkeparti og Venstre, viser til at regjeringen har foreslått å overføre skatteoppkreverfunksjonen fra kommunene til staten med virkning fra 1. januar 2016.

Flertallet viser til at det er flere uavklarte spørsmål knyttet til bl.a. virksomhetsoverdragelse og ansattes rettigheter og konsekvenser for kommunene som følge av regjeringens forslag. Flertallet mener det ville være naturlig at en slik omfattende endring ble satt i en større sammenheng med bl.a. øvrige pågående reformer og strukturering av Skatteetaten, samt oppgavefordeling mellom stat og kommuner. Disse spørsmålene må eventuelt utredes nærmere.

Flertallet støtter på denne bakgrunn ikke regjeringens forslag til endringer i skattebetalingsloven knyttet til å overføre skatteoppkreverfunksjonen fra kommunene til staten fra 1. januar 2016.

Flertallet ber på denne bakgrunn om at regjeringen belyser disse spørsmålene ytterligere.»

Departementet har arbeidet med å belyse disse spørsmålene ytterligere. Når det gjelder spørsmålet om virksomhetsoverdragelse og ansattes rettigheter blir dette omtalt i punkt 23.6. Departementet har etter en konkret vurdering kommet til at det vil være riktig å foreslå at oppgaveoverføringen håndteres som en virksomhetsoverdragelse for alle kommuner, slik KS og mange kommuner

har ønsket. Når det gjelder øvrige pågående reformer og strukturering av Skatteetaten blir dette omtalt i punkt 23.5. Overføringen vil være en av flere premisser ved vurderingene av hvordan kontorstrukturen til Skatteetaten bør være i framtiden. Ved Stortingets behandling av saken viste Stortingets mindretall i sin merknad til at sentraliseringseffekten forsterkes når det både foreslås endret kontorstruktur og overføring av skatteoppkreverfunksjonen. Regjeringen vil ikke gjøre større endringer i Skatteetatens kontorstruktur parallelt med at skatteoppkreverfunksjonen overføres.

Høring

Finansdepartementet sendte 1. desember 2014 på høring en rapport fra Skattedirektoratet om å flytte skatteoppkreverfunksjonen fra kommunene til Skatteetaten, med høringsfrist 2. mars 2014. Skattedirektoratets forslag innebærer at skatteoppkrevingen kan gjennomføres av Skatteetaten med vesentlig færre årsverk enn ved dagens organisering, og at oppgaven bør utføres på 27 steder mot dagens 275. Direktoratet foreslår samtidig at kommunene skal beholde sernamskompetansen for kommunale krav og avgifter, og at dagens skatteutvalgsordning blir avvirket. Oppgavene som skatteoppkreverkontorene gjør for kommunene, inkludert innkreving og regnskapsføring av kommunale krav og kommunal inkasso, skal ikke overføres.

Høringsinstansene som har oppgaven i dag er i hovedsak negative til forslaget om å overføre oppgaven til Skatteetaten. Dette gjelder kommunene, organisasjoner som representerer kommunene og fagforeninger til ansatte i kommunal sektor. 25 kommuner er positive til forslaget. Alle andre høringsinstanser er positive til hovedretningen i forslaget. Dette inkluderer skattytere (næringslivs- og skattyterorganisasjoner som NHO, Bedriftsforbundet, Byggenæringens Landsforening og Skattebetalerforeningen), andre faginstanser (som Advokatforeningen, Revisorforeningen, Norges Autoriserte Regnskapsføreres Forening og NAV), organisasjoner som jobber mot økonomisk kriminalitet (som Økokrim og Norsk Øko-forum), alle fire fagforeninger i Skatteetaten og hovedsammenslutningen Unio.

De positive høringsinstansene trekker blant annet fram at forslaget vil føre til langt bedre tiltak mot svart økonomi, mer effektiv ressursbruk og oppgaveløsning, bedre rettssikkerhet og forenkling for skattyterne. Høringsinstansene som går mot forslaget frykter at endringen vil føre til

lavere proveny, dårligere service og tap av kompetansearbeidsplasser, og gir uttrykk for at forslaget må vurderes i sammenheng med kommunereformen. De viktigste merknadene fra høringsinstansene er referert og kommentert i punkt 23.3.

Finanskomiteen arrangerte åpen høring om Prop. 120 LS (2014–2015) 20. mai 2015. Norges kemner- og kommuneøkonomers forbund (NKK) ga i høringen inntrykk av at det er stor IT-usikkerhet i overføringen av skatteoppkrevingen fra kommunene til Skatteetaten. NKK uttalte blant annet at det nå foreslås å lage et felles system mellom merverdiavgift og skatt, og at kostnadsrammen for dette virker veldig urealistisk. Dette er feil. Overføring av skatteoppkreverfunksjonen medfører ikke behov for et nytt IT-system. Skatteregnskapssystemet Sofie og kontrollstøttesystemet KOSS skal fortsatt brukes, og det skal ikke utvikles noen nye IT-systemer i forbindelse med overføringen. Skattedirektoratet har som systemeier allerede i dag ansvaret for drift, opplæring, forvaltning og videreutvikling av skatteregnskapssystemet.

Departementets forslag

Finansdepartementet foreslår å flytte skatteoppkreverfunksjonen fra kommunene til Skatteetaten med virkning fra 1. juni 2016. Formålet med tiltaket er å styrke kampen mot arbeidslivskriminalitet og svart økonomi, styrket rettssikkerhet og likere behandling, forenkling for skattyterne og mer effektiv ressursbruk. Finansdepartementet mener at forslaget om å samordne skatteoppkreveroppgavene med tilsvarende oppgaver i Skatteetaten er svært godt begrunnet. Skattedirektoratets forslag til organisering av skatteoppkrevingen viser at oppgaven kan løses med vesentlig færre årsverk enn i dag, samtidig som en styrker kampen mot arbeidslivskriminalitet og svart økonomi, øker rettssikkerheten og gir forenkling for skattyterne. Skatte- og avgiftsforvaltningen vil få en naturlig og helhetlig samling i én etat. Departementet ønsker en sterkere satsing på arbeidsgiverkontrollen, og foreslår derfor seks flere kontor og 21 flere årsverk enn i Skattedirektoratets forslag. Departementet foreslår at skatteoppkrevingen skal løses i Skatteetaten med til sammen 1 015 årsverk på til sammen 33 steder. Departementet støtter også forslagene om at kommunene beholder særnamskompetansen for kommunale krav, og at skatteutvalgene ikke lenger skal behandle saker om betalingsutsettelse og nedsettelse av skatt etter skattebetalingsloven. Lov-

endringer som følge av at skatteoppkrevingen blir flyttet fra den kommunale skatteoppkreveren til Skatteetaten, at kommunene skal beholde særnamskompetansen for kommunale krav og avviklingen av nevnte skatteutvalgsordning, er omtalt under punkt 23.7.

Samlet er det anslått at en overføring av oppgaven til Skatteetaten vil føre til en årlig nettoinnsparing på 356 mill. kroner.

Sammen med de andre tiltakene i reformen for bedre skatte- og avgiftsforvaltning, vil en overføring av skatteoppkreveroppgavene føre til at all forvaltning av skatt og avgift får sin naturlige samling i Skatteetaten. PwC har gjennomført en samfunnsøkonomisk analyse som viser at netto nåverdi av hele reformen er 7,4 mrd. kroner. Av disse utgjør flytting av skatteoppkreverfunksjonen 4,5 mrd. kroner. Gevinsten vil komme fordi dagens organisering med delt kommunalt og statlig ansvar fører til en rekke unødvendig tunge rutiner og dobbeltarbeid som man kan unngå.

Gjennomgangen av saken er basert på framstillingen i Prop. 120 LS (2014–2015). For å gi en samlet oversikt av saken blir store deler av innholdet derfra gjentatt, men er oppdatert og utdypet der det foreligger nye opplysninger i saken eller hvor Stortinget har bedt regjeringen om å belyse saken nærmere.

Det vises til forslag til endringer i skattebetalingsloven kapittel 2, §§ 3-3, 4-1, 5-5, 5-12, 5-13, 5-14, 7-1, 8-2, 8-4, 9-2, 10-20, 14-3, 14-4, 14-5, 14-6, 15-1, 16-20 og 17-2. Det vises også til forslag til endringer i veitrafikkloven § 38, eidegdomsskatte-lova §§ 24, 25 og 27, brann- og eksplosjonsvernloven § 28, vass- og avløpsanleggslova § 6, ligningsloven §§ 2-5 og 10-8, folketrygdloven §§ 24-2, 24-4 og 25-1, rettsgebyrloven § 14, fjellova § 7, lov om avgift av kull m.v. fra Svalbard § 6 og a-opplysningsloven § 8. Endringene foreslås å tre i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

23.2 Bakgrunn

23.2.1 Skatteoppkreverfunksjonen

Skatteoppkreving brukes som en felles betegnelse på de oppgavene som ligger inn under skatteoppkreverfunksjonen, herunder fellesinnkrevingen, arbeidsgiverkontrollen og føring av skatteregnskapet.

Fellesinnkrevingen innebærer at skatteoppkreveren krever inn inntekts- og formuesskatt, trygdeavgift og arbeidsgiveravgift på vegne av skattekreditorene (staten, fylkeskommunene og kommunene). Skatteoppkreverne står ved fellesinn-

somhet § 1-3. Denne loven vil bli erstattet av lov 10. april 2015 nr. 17 om finansforetak og finanskonsern (finansforetaksloven) fra 1. januar 2016. Departementet foreslår derfor at skattebetalingsloven § 5-14 første ledd bokstav a endres med virkning fra 1. januar 2016 slik at det henvises til finansforetaksloven § 1-3.

I forbindelse med angivelsen av opplysningsplikt for verdipapirforetak i skattebetalingsloven § 5-14 første ledd bokstav b, henvises det til lov 19. juni 1997 nr. 79 om verdipapirhandel § 1-3. Denne loven er erstattet av lov 29. juni 2007 nr. 75. Departementet foreslår at skattebetalingsloven § 5-14 første ledd bokstav b endres slik at det henvises til gjeldende lov om verdipapirhandel § 2-3 første ledd.

Det vises til forslag til endringer i skattebetalingsloven § 5-14 første ledd.

26.2.4 Skattebetalingsloven § 10-40 første ledd bokstav b

Vektårsavgiften beregnes og skrives ut i to terminer per år for avgiftspliktige kjøretøy som per 1. januar og 1. juli står registrert i Statens vegvesen sitt motorvognregister, jf. forskrift om vektårsavgift § 2 annet ledd.

I skattebetalingsloven § 10-40 første ledd bokstav b, som regulerer forfallstidspunktene for vektårsavgiften, er 1. juni uriktig angitt som skjæringstidspunkt for når andre termin for vektårsavgiften begynner å løpe. Det riktige skjæringstidspunktet for andre termin skal være 1. juli.

Departementet foreslår at bestemmelsen endres slik at 1. juli angis som skjæringstidspunktet for andre termin. Departementet viser til forslag til endring i skattebetalingsloven § 10-40 første ledd bokstav b.

26.3 Eieendomsskattelova § 8 C-1

I Prop. 1 LS (2014–2015) ble det foreslått endringer i formuesverdsettingen av sekundærboliger som gjorde det nødvendig med endringer i eieendomsskattelova § 8 C-1 tredje ledd, med virkning fra eieendomsskatteåret 2017. Ved en feil ble faktoren for primærbolig i eieendomsskattelova § 8 C-1 tredje ledd foreslått nedjustert til 2,23, som er faktoren som gjaldt i eieendomsskatteåret 2014. Riktig faktor for primærbolig i eieendomsskatteåret 2017 skal være 2,67. På denne bakgrunn fore-

slår departementet å endre eieendomsskattelova § 8 C-1 tredje ledd, med virkning fra og med eieendomsskatteåret 2017. Departementet viser også til foreslåtte endringer i eieendomsskattelova § 8 C-1 tredje ledd med virkning fra og med eieendomsskatteåret 2018, jf. kapittel 4.

26.4 Endring i lov 19. juni 2015 nr. 49 om endringer i ligningsloven

Departementet fremmet forslag om endringer i ligningsloven i Prop. 120 LS (2014–2015) *Endringer i skatte-, avgifts- og tollavgivninga*. I proposisjonens lovutkast til endringer i ligningsloven angis under del V ikrafttredelsestidspunktet for endringsforslagene under del I til IV. Under Stortingets behandling av lovforslaget, Innst. 355 L (2014–2015), ble del III tatt ut av lovvedtaket og del IV ble ny del III uten at bestemmelsene om ikrafttredelse ble justert i henhold til den nye plasseringen. Ikrafttredelsestidspunktet for del III ble derfor feil. Departementet foreslår at dette opprettes ved at ikrafttredelsestidspunktet blir endret slik at det blir i overensstemmelse med forslag til ikrafttredelse i Prop. 120 LS (2014–2015). Det vises til forslag til lov om endring i lov 19. juni 2015 nr. 49 om endringer i ligningsloven. Departementet foreslår at endringen trer i kraft straks.

26.5 Skatteloven § 5-15 første ledd bokstav b

Skatteloven § 5-15 angir ulike ytelser som ikke regnes som skattepliktig inntekt. Etter første ledd bokstav b gjelder det tilskudd til livsopphold mv. under deltakelse i arbeidsmarkedstiltak etter forskrift gitt med hjemmel i lov om arbeidsmarkeds-tjenester § 13. Den forskriften som er opphavet til betegnelse «tilskudd til livsopphold» og «arbeidsmarkedstiltak», forskrift av 20. desember 2001 nr. 1544 om arbeidsmarkedstiltak, ble opphevet 1. januar 2014 og erstattet av forskrift 4. november 2013 nr. 1286 om tiltakspenger mv. Denne forskriften omtaler ytelsene som «tiltakspenger» og tiltakene som «arbeidsrettede tiltak». Betegnelsene i skatteloven § 5-15 første ledd bokstav b ble imidlertid ikke endret samtidig. Departementet foreslår at betegnelse rettes opp, og viser til forslag til oppretting i skatteloven § 5-15 første ledd bokstav b.

Forslag til lov om endring i lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven)

<p style="text-align: center;">I</p> <p>I lov 18. juni 1965 nr. 4 om vegtrafikk (vegtrafikkloven) gjøres følgende endring:</p> <p>§ 38 annet ledd tredje punktum skal lyde:
Ved kommunal håndheving etter § 8 første ledd og § 31 a annet ledd <i>kan kommunen</i> kreve inn til-</p>	leggsavgift og gebyrer etter de regler som gjelder for skatt, jf. skattebetalingsloven kapittel 13 og §§ 14-2 til 14-5. II Endringen under I trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Forslag til lov om endringer i lov 6. juni 1975 nr. 29 om eideomsskatt til kommunane

<p style="text-align: center;">I</p> <p>I lov 6. juni 1975 nr. 29 om eideomsskatt til kommunane gjøres følgende endring:</p> <p>§ 8 C-1 tredje ledd skal lyde:
(3) Er verdet (taksten) for bustader sett ned ved likninga etter skatteloven § 4-10 første ledd andre eller tredje punktum, utgjør skattegrunnlaget det justerte verdet multiplisert med 2,67 for primærbustad og 0,95 for sekundærbustad.</p> <p style="text-align: center;">II</p> <p>I lov 6. juni 1975 nr. 29 om eideomsskatt til kommunane gjøres følgende endring:</p> <p>§ 8 C-1 tredje ledd skal lyde:
(3) Er verdet (taksten) for bustader sett ned ved likninga etter skatteloven § 4-10 første ledd andre eller tredje punktum, utgjør skattegrunn-</p> | <p>laget det justerte verdet multiplisert med 2,67 for primærbustad og 0,83 for sekundærbustad.</p> <p style="text-align: center;">III</p> <p>I lov 6. juni 1975 nr. 29 om eideomsskatt til kommunane gjøres følgende endringer:</p> <p>§ 24 skal lyde:
§ 24. Eideomsskatten skal svarast <i>til den</i> kommunen der skatten er utskreven.</p> <p>§ 25 annet ledd skal lyde:
<i>Kommunen</i> kan i særlege høve gjeva utsettjing.</p> <p>§ 27 skal lyde:
§ 27. Forfalt eideomsskatt er sikra med lovpant i eideomen etter pantelova § 6-1. Kravet er også tvangsgrunnlag for utlegg. Eideomsskatten kan krevjast inn av <i>kommunen</i> etter reglane for innkrevjing av skatt.</p> |
|---|--|

IV

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med skatteåret 2017.

Endringen under II trer i kraft straks med virkning fra og med skatteåret 2018.

Endringene under III trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Forslag
til lov om endring i lov 6. juni 1975 nr. 31 om utnyttning av rettar og lunnende m.m. i statsallmenningane (fjellova)

I

I lov 6. juni 1975 nr. 31 om utnyttning av rettar og lunnende m.m. i statsallmenningane (fjellova) gjøres følgende endring:

§ 7 skal lyde:

§ 7. Fjellstyremedlemene skal ha ei rimeleg godtgjersle for arbeidet. Godtgjersla vert fastsett av

kommunestyret etter framlegg frå fjellstyret, og vert utgreia av fjellkassa, jfr. § 11. Er det ikkje tilstrekkelege midlar i fjellkassa, vert godtgjersla utgreia av *kommunen*.

II

Endringen under I trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Forslag
til lov om endring i lov 12. desember 1975 nr. 59 om dokumentavgift (dokumentavgiftsloven)

I

I lov 12. desember 1975 nr. 59 om dokumentavgift gjøres følgende endring:

§ 8 annet ledd annet punktum skal lyde:

Med samboere menes i denne lov to personer som har levd sammen i *et ekteskapslignende for-*

hold, og hatt felles folkeregistrert adresse i minst to år forut for samlivsbruddet, eller venter, har eller har hatt felles barn.

II

Loven trer i kraft straks.

III

Endringene under I trer i kraft straks.

Endringene under II trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Forslag**til lov om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven)**

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer

§ 5-15 første ledd bokstav b skal lyde:

- b. *tiltaks penger* mv. under deltakelse i *arbeidsrettede tiltak* etter forskrift gitt med hjemmel i lov om arbeidsmarkedstjenester § 13,

II

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 5-31 bokstav a skal lyde:

- a) tilskudd til investeringer i faste anlegg og tilhørende produksjonsutstyr innenfor rammen av *forskrift om midler til investering og bedriftsutvikling i landbruket av 19. desember 2014 nr. 1816*, innenfor det geografiske området som omfattes av § 3 i forskrift 17. juni 2014 nr. 807 og distriktsrettet investeringsstøtte etter samme forskrift, jf. likevel § 14-44 første ledd siste punktum.

§ 14-42 annet ledd bokstav a fjerde punktum skal lyde:

Fradrag skal likevel ikke gjøres for tilskudd til *investering og bedriftsutvikling i landbruket etter forskrift av 19. desember 2014 nr. 1816*, innenfor det geografiske området som omfattes av § 3 i forskrift 17. juni 2014 nr. 807 og distriktsrettet investeringsstøtte etter samme forskrift,

§ 14-44 første ledd annet punktum skal lyde:

Tilskudd til *investering og bedriftsutvikling i landbruket etter forskrift av 19. desember 2014 nr. 1816* innenfor det geografiske området som omfattes av § 3 i forskrift 17. juni 2014 nr. 807 og distriktsrettet investeringsstøtte etter samme forskrift, regnes som en del av vederlaget ved realisasjon av driftsmidlet innen fem år etter at det ble ervervet.

§ 18-2 annet ledd annet punktum skal lyde:

Av produksjon i kraftverk med generatorer som i inntektsåret har en samlet påstemplet merketegnelse under 10 000 kVA, fastsettes ikke naturressursskatt.

III

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 10-11 fjerde ledd skal lyde:

(4) *Kreditt eller sikkerhetsstillelse som ytes direkte eller indirekte fra selskap som omfattes av § 10-1, samt tilsvarende utenlandsk selskap, til personlig aksjonær skal regnes som utbytte for aksjonæren. Det samme gjelder dersom det ytes kreditt til personlig aksjonær fra annet selskap i samme konsern, jf aksjeloven § 1-3 og allmennaksjeloven § 1-3, som selskapet den personlige aksjonæren er aksjonær i. Som kreditt til vedkommende aksjonær regnes også kreditt som gis til aksjonærens ektefelle eller til person som aksjonæren er i slekt eller svogerskap med i opp eller nedstigende linje eller i side-linje så nær som onkel eller tante. Departementet*

kan ved forskrift bestemme at enkelte typer kreditt ikke skal anses som utbytte.

§ 10-11 femte ledd skal lyde:

(5) *Besluttet utbytte som motregnes mot kreditt som tidligere er regnet som utbytte for aksjonære etter reglene i fjerde ledd, anses ikke som skattepliktig utbytte for aksjonæren.*

§ 10-11 sjette ledd skal lyde:

(6) *Tilbakebetaling av kreditt som tidligere er ansett som utbytte for aksjonær etter reglene i fjerde ledd, skal anses som innbetalt kapital for aksjonæren. Tilbakebetalingsbeløpet skal også legges til aksjonærens inngangsverdi på aksjene i selskapet.*

Nåværende fjerde til åttende ledd blir syvende til nytt ellefte ledd.

IV

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 2-38 tredje ledd ny bokstav h skal lyde:

h. utbytte på eierandel i selskap mv. i den utstrekning selskapet gis fradrag for utdelingen.

§ 4-10 første ledd tredje punktum skal lyde:

Verdien av annen bolig (sekundærbolig) og næringsseiendom skal settes ned etter krav fra skattyter dersom den overstiger 96 prosent av eiendommens dokumenterte omsetningsverdi.

§ 4-10 annet ledd tredje punktum skal lyde:

Prosentandelen er 25 for primærbolig og 80 for sekundærbolig.

§ 4-10 fjerde ledd siste punktum skal lyde:

Verdien av næringsseiendom settes til 80 prosent av eiendommens beregnede utleieverdi.

§ 5-22 første ledd annet punktum skal lyde:

Bestemmelsen gjelder ikke for lån knyttet til mengdegjeldsbrev som er gjenstand for omsetning i organiserte marked innen seks måneder etter utstedelse, og innskudd i bank.

§ 6-24 annet ledd skal lyde:

(2) Det gis likevel ikke fradrag for *ervervs- og realisasjonskostnader, uavhengig av om erverv eller realisasjon gjennomføres.*

§ 6-41 tredje ledd første punktum skal lyde:

Dersom netto rentekostnader overstiger 5 millioner kroner, kan de ikke fradras for den delen som overstiger 25 prosent av alminnelig inntekt eller årets udekkede underskudd før begrensning av fradrag etter denne paragraf, tillagt rentekostnader og skattemessige avskrivninger, og redusert med renteinntekter.

§ 6-44 første og annet ledd skal lyde:

(1) For reiser til hjem innenfor EØS-området gis fradrag for reise mellom hjem og arbeidssted og besøksreiser etter § 6-13 etter forskrift fastsatt av departementet med utgangspunkt i reiseavstand og reisehyppighet. Fradrag er begrenset til den del av beløpet som overstiger 22 000 kroner, og gis ikke for den del av reiselengden som overstiger 75 000 km i året.

(2) For reiser til hjem utenfor EØS-området gis fradrag for dokumenterte utgifter til transport med andre transportmidler enn privatbil. Når skattyter kan dokumentere bruk av privatbil til hjemreisen, gis fradrag for utgiftene ved dette etter satser fastsatt av departementet i forskrift. Fradrag gis ikke for den del av samlede reiseutgifter som overstiger 92 500 kroner i året, og er begrenset til den del av beløpet som overstiger 22 000 kroner.

§ 8-5 første ledd nytt annet punktum skal lyde:

Ved beregning av fradrag etter foregående punktum skal det ikke tas hensyn til endringer i avsetningskrav etter finansforetaksloven og forskrift gitt med hjemmel i finansforetaksloven som følge av implementering av Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/138/EF (Solvens II).

§ 9-3 sjette ledd skal lyde:

(6) *Gevinst ved vern av skog i forbindelse med etablering eller utvidelse av verneområde etter naturmangfoldloven kapittel V eller eldre vernevedtak som nevnt i naturmangfoldloven § 77, er fritatt for skatteplikt.*

§ 9-3 åttende ledd første punktum skal lyde:

(8) Annet til femte ledd gjelder ikke gevinst ved a. realisasjon av tomt.

§ 9-7 femte ledd første punktum skal lyde:

(5) Bestemmelsene i første til tredje ledd gjelder ikke for bolig og fritidsbolig, når arvelater eller giver kunne realisert slike eiendommer uten gevinstbeskatning på dødsfalls- eller gavetidspunktet etter § 9-3 annet, tredje eller fjerde ledd.

går i beregningen, med en tilsvarende forholdsmessig del.

(5) Bare den delen av andelens inngangsverdi som tilsvarer aksjeandelen i ervervsåret, er skjermingsgrunnlag etter § 10-12.

(6) Utdeling som skattlegges som renteinntekt etter tredje ledd, gir ikke rett til fradrag for skjerming eller skattefritak etter § 2-38.

(7) Gevinst ved realisasjon av andel i verdipapirfond skattlegges etter § 10-30 flg. For andelseiere i fond med andre verdipapirer enn aksjer, begrenses skattefritak for gevinst etter § 2-38 forholdsmessig til den beregnede aksjeandelen i fondet. Tilsvarende gjelder for tap. Gjennomsnittet av aksjeandelen i ervervsåret og i salgsåret legges til grunn. Tredje og fjerde ledd gjelder tilsvarende ved beregning av aksjeandelen i ervervsåret og i salgsåret.

(8) Syvende ledd får ikke anvendelse på andeler i verdipapirfond når disse er eid i forbindelse med individuell pensjonsavtale etter § 6-47 første ledd c når avtalen er inngått mellom andelseier og forvaltningsselskap. Tilsvarende gjelder for andel i verdipapirfond som er eid i forbindelse med innskuddspensjon etter innskuddspensjonsloven.

(9) Dersom fondet ikke har innrapportert opplysninger som er nødvendige for å fastsette aksjeandel etter fjerde ledd, må andelseier dokumentere dette. Dersom tilfredsstillende dokumentasjon ikke foreligger, skattlegges utdelingen som rente. Ved beregning av aksjeandel i slike fond inngår andeler i andre fond dersom de til sammen utgjør mer enn 25 prosent av samlet verdi ved inntektsårets begyn-

nelse. Ved slik beregning medtas bare aksjer som underliggende fond eier direkte, med en tilsvarende forholdsmessig del. Dersom dokumentasjon kun mangler for andel i underliggende fond, anses andelen i fondet som andre verdipapirer enn aksjer.

§ 10-30 tredje ledd oppheves.

§ 10-31 tredje ledd oppheves.

VI

Endringene under I trer i kraft straks

Endringene under II trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2015.

Endringene under III trer i kraft straks med virkning fra og med 7. oktober 2015.

Endringene under IV trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2016.

VII

Endringene under V trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2016.

Følgende overgangsregler gjelder:

For andeler ervervet før 7. oktober 2015 i fond som i 2015 hadde en eller flere aksjer, fastsettes aksjeandelen i ervervsåret til 100 prosent ved bruk av reglene i § 10-20 femte og syvende ledd. For andeler ervervet senere i 2015, skal aksjeandelen per 1 januar 2016 legges til grunn ved bruk av de samme reglene.

Forslag

til lov om endring i lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven)

I

I lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) gjøres følgende endring:

§ 28 fjerde ledd skal lyde:

Krav på avgift eller gebyr etter paragrafen her er tvangsgrunnlag for utlegg, og kan innkreves av *kommunen* etter reglene for innkreving av skatt.